

Van GZB naar gzb

De Gereformeerde Zendingsbond presenteerde onlangs een vernieuwde visie op zending. De renovatie is zichtbaar in een frisse, eigentijdse huisstijl. Een nieuw logo markeert de veranderingen. Op de voormalige plaats van het Boek zien we een fragment van onze wereldbol. De slogan 'Vertel het de wereld' klinkt voortaan als 'Zending verbindt'. De stoere hoofdletters GZB hebben hun plaats afgestaan aan bescheiden kleine partners.

Dr. H. Vreekamp is predikant en schrijver.

Vroeger was het van hier naar daar. Het Westen had een boodschap voor de rest van de wereld. De wereld is veranderd. Vroeger is voorbij. De kerken in Afrika, Azië en Latijns-Amerika groeien en Nederland ontkerkelijk. Wij zijn kleiner geworden, afhankelijker ook. Zendingen komen nu van daar naar hier. Alleen samen kunnen we dragers zijn van de zendingsroeping. Op de wereldbol in het logo zien we pijlen die de verbondenheid van christenen wereldwijd symboliseren. Dat levert wel een vraag op. Waar beginnen die pijlen hun wereldwijde vlucht?

In *De Waarheidsvriend* van 13 oktober staat een bevlogen verslag van een reis door Israël. Het is van de hand van de directeur van de GZB, ds. J.P. Ouweland, en regiocoördinator mr. A. van der Poel. Onder de indruk van hun ontmoetingen onderstrepen zij het belang van de luisterhouding. Het opschrift boven hun verslag luidt dan ook 'Luisteren naar de synagoge'.

'Zending verbindt.' Dat slaat dus op de verbondenheid van alle christenen in deze wereld. Maar dan wel verbonden vanuit de onopgeefbare verbondenheid met Israël, zo belijdt onze kerk. Scharnier van alle apostolaat is het gesprek met Israël, aldus de indertijd nieuwe visie op zending in de hervormde kerkorde van 1951. De wereldbol van het logo laat zien hoe het Evangelie naar alle windstreken gaat. Maar niet te zien is dat die beweging als thuisbasis Jeruzalem heeft. Het midden van de aarde.

 gzb zending verbindt
is logo dat nu al
om aanpassing vraagt

Minder hoofdletters in de Statenvertaling – onderwerp van een eerdere column. Nu dus ook minder hoofdletters in ons zendingswerk. Het nieuwe logo oogt als een bescheiden maar krachtig merk. De pijlen op de wereldbol schieten dynamisch alle kanten op. Maar het epicentrum van die heilzame beving? Ik mis Jeruzalem op de globe. Het luisteren naar de synagoge ontbreekt. Dat vraagt een vernieuwd logo. Nu al.

H. Vreekamp

der van een morele plicht, verbonden aan de waardigheid van het ambt.

Zwakte?

Dit brengt bij het derde thema. Als de kerk besluit tot een formele verplichting tot voortgaande studie door invoering van een puntensysteem, is het gevaar groot dat predikanten op formele gronden zwaar gestraft worden. Zit daar geen zwakte in onze kerk? Zodra een ambtsdrager of een gemeente niet voldoet aan formeel gestelde eisen, is de kerk rigoureuus in haar maatregelen. We denken bijvoorbeeld aan het niet nakomen van financiële verplichtingen, wat rechtstreeks gevolgen kan hebben voor het beroepingswerk. In een voorlichtingsbijeenkomst over de permanente educatie viel het woord opzicht toen gevraagd werd wat er met een predikant gebeurt als hij zijn punten niet haalt. Als er geen aannemelijk alibi is, is hij bijvoorbeeld niet beroepbaar. Dergelijke formele antwoorden zijn te verwachten als we van steeds meer morele verplichtingen formele verplichtingen maken.

Is het onze kerkelijke zwakte niet dat we niet weten te handelen in situaties waarin ambtsdragers hun morele plichten niet nakomen? Predikanten hebben de morele plicht om zich te voegen in het belijden van de kerk – maar de verlegenheid tot opzicht is buitengewoon groot. Een dwalende predikant kan buitengewoon professioneel handelen en toch een onwaardige ambtsdrager zijn.

Adem halen

Laat de kerk de voortgaande studie als een morele plicht blijven zien. Om vervolgens ook op een geestelijke wijze toe te zien op de vervulling van deze plicht. Bijvoorbeeld via de kerkenraad, die zijn predikant bevrucht op zijn studieactiviteiten. Of via de visitatie, die in het gesprek met predikant en kerkenraad studie en deskundigheidsbevordering aan de orde stelt. In plaats dat een predikant aan het eind van vijf jaar zijn puntenboekje kan tonen, is het veel waardiger dat hij aan het eind van die vijf jaar de oogst van zijn studie presenteert aan de kerkenraad en het breed moderamen van de classis, bijvoorbeeld door middel van een verslag. Mocht blijken dat er in die vijf jaar te weinig is gedaan, laat de kerk dan met een predikant in gesprek gaan over een betere invulling van de roeping tot studie. De plannen die nu voorliggen, bedoelen de bedieningsvreugde – de commissie bezigde dit woord tijdens de voorlichtingsbijeenkomsten – te verhogen. Ongetwijfeld zullen er predikanten zijn voor wie dat opgaat, omdat ze blij zijn met de geboden structuur. Veel collega's zullen zich echter in een harnas gehesen voelen waarin zij niet kunnen gaan. Veelzeggend schreef Noordmans ooit: 'Een dominee moet adem kunnen halen.'

Van harte hopen wij dat de kerk zelf zich ook blijvend laat onderwijzen aangaande het ambt met de daaraan klevende geestelijke en wetenschappelijke eigenschappen.

H.J. Lam en A.J. Mensink